

[Helge Nielsen.]

leje de boliger, der bliver til rådighed, men ikke afskaffer bolignøden.

Hr. Niels Helveg Petersen var inde på nogle betragtninger over de unge årganges vækst i de kommende år. Det var nogle tal fra rapporten. Jeg har også set de tal, og jeg har også andre steder set prognoser over, hvor stor boligproduktionen skal være i de kommende år. Jeg er bange for, at der er nogle fejlregninger og nogle fejlvurderinger i alle disse tal. Jeg tror, man har glemt den vandring, der sker fra land til by, glemt saneringsproblemet, glemt vurderingen af, hvor stort boligbehovet vil blive i 1970'erne, og derfor er det min opfattelse, at vi fortsat må regne med at skulle have en stigende boligproduktion i ret mange år endnu.

Jeg vil også gentage min påstand om, at det er en ungdomsfjendsk politik. Hr. Niels Helveg Petersen sagde, at hvis det var det, så havde den tidligere førte politik været mere ungdomsfjendsk, og den havde socialdemokratiet ansvaret for. Jeg tror, hr. Niels Helveg Petersen skal tænke sig lidt om. Der har vel stort set været to opfattelser, hovedopfattelser, i denne sag igennem årene, en konservativ boligpolitik og en socialdemokratisk boligpolitik. Det har desværre også været sådan, at det er de radikale, der har bestemt, hvilken boligpolitik der skulle føres, så ansvaret for den skiftende boligpolitik og måske de manglende løsninger, de dårlige løsninger, kan hr. Niels Helveg Petersen hente i sit eget parti.

Jeg blev af hr. Kai Moltke spurgt om socialdemokratiets stilling til lejen i den gamle boligmasse. Jeg mener, at jeg har tydeliggjort det. Jeg har sagt det, og jeg kan gentage, at jeg mener ikke, at der nogen sinde er ført bevis for, at vurderingslejen i den gamle boligmasse er for lav, og heller ikke for, at den gamle boligmasse er mere værd, end den koster endnu. Vor opfattelse er, at vi i første omgang, først og fremmest, skal ofre alle kræfter på at søge at nedbringe lejen i den nye boligmasse.

Boligministeren var ikke helt klar over, hvad jeg mente med mit spørgsmål vedrørende tillægslån. Det, jeg spurgte om, var, om boligministeren ikke havde betænkeligheder ved ophævelse af rationeringen, altså at frigivelsen af långivningen skulle føre til

forbrugsudvidelser. Det var en debat, som hr. Ivar Nørgaard og økonomiministeren havde påbegyndt under finanslovdebatten, jeg hentydede til.

Så oplyste boligministeren os om nogle tal for fuldført byggeri og for byggeri under opførelse. Jeg vil gerne spørge om tallene for påbegyndt byggeri. Jeg mener, at boligministeren har dem, og hvis det er tilfældet, kunne vi få dem i dag. Ellers må vi jo have dem til udvalgsarbejdet.

Boligministeren sagde i dag ikke noget om regeringens stilling til rentesikringen. Jeg vil spørge, om også den har skiftet, om ministeren, om regeringen tilslutter sig socialdemokratiets forslag om en fortsættelse af rentesikringen ud over 1974.

Jeg blev klar over, at venstre ikke ønskede at ændre loven vedrørende ejerlejligheder, hvor vi jo helt klart har markeret, at vor betingelse for at kunne være med må være, at denne urimelighed stoppes, således at vi kan hindre den fortsatte spekulation i boligmassen gennem loven om ejerlejligheder.

Ib Thyregod: Hr. Helge Nielsen stillede mig et par enkelte eller et enkelt spørgsmål, jeg gerne vil besvare. Det angik den udtalelse, jeg kom med i mit første indlæg, hvor jeg sagde, at hvis man ikke reviderer boligforliget, kunne man regne med muligheden for boligmangel i 1974. Det mener jeg er korrekt. Jeg mener, at vi ikke kan køre videre med boligforliget, som det foreligger, og at der gennem nye foranstaltninger må skabes mulighed for den større boligproduktion, som vi nu er enig om, og finansieringen af denne. Jeg citerede i denne forbindelse et uddrag af byggerapporten, hvor det siges, at opretholdes boligbyggeriet i det nuværende omfang, er der udsigt til, at landet i løbet af få år kan overvinde den boligmangel, der endnu gør sig gældende især i hovedstadsområdet, og på lidt længere sigt vil der kunne skabes en boligreserve. Det siges videre i byggerapporten, at forudsætningen herfor imidlertid vil være, at spændingerne mellem huslejeniveauerne i nybyggeriet og den ældre boligmasse udlignes. For udviklingen i det totale boligbehov vil det være af afgørende betydning, i hvilket omfang subventioner af forskellig art opretholdes. Det vil altså sige, at rapporten